

Pledoarie pentru meseria de bibliotecar

Dacă n-ai avut niciodată un tainic sentiment de bine și siguranță în tovărășia unui raft cu cărți, nu veni să lucrezi la bibliotecă.

Dacă nu ți s-a întâmplat niciodată să uiți de foame, de timp, de tine însuși cu o carte în mână, nu veni să lucrezi la bibliotecă.

Dacă nu ai găsit niciodată, cu o tresărire de bucurie, gândul tău, încă nelămurit, spus cu cele mai potrivite cuvinte în paginile unei cărți, dacă mintea ta nu este în neconținută mișcare și căutare de noi răspunsuri la vechi întrebări, dacă nu te mână neliniștea de a ști mereu altceva, poate fără a te opri cu dinadins asupra nici unui lucru în parte, nu veni să lucrezi la bibliotecă.

Dacă nu te cutremură Cuvântul desăvârșit, dacă n-ai simțit puterea lui care transfigurează, dacă nu ți se pare că omul care mânuiește cuvântul pare a stăpâni ceva din scânteia Creației, nu veni să fii cel care va alege cartea ce va rămâne pentru cei ce urmează.

Dacă nu ai simțit în cel ce ține în mână o carte un frate al tău, dincolo de convingeri, credințe, apartenențe, nu veni să fii tu cel care-i caută cartea ce i se potrivește.

Dar dacă toate trăirile acestea nu-ți sunt cu totul străine, atunci poți veni să vezi că a fi bibliotecar înseamnă mai mult decât a da sau a nu putea da o carte atunci când îți este cerută. Mai poate însemna a alege cartea care merită să fie păstrată din avalanșa de cărți ce se rostogolește peste noi, adică a constitui în timp colecțiile bibliotecii. Mai înseamnă a pătrunde în intimitatea fiecărui titlu pentru a-i găsi familia din care face parte și a-i stabili locul în colecție, adică a clasifica riguros lucrările ce intră în bibliotecă. Înseamnă o muncă anonimă de cercetare pentru a veni în întâmpinarea celui care învață sau creează, punându-i la dispoziție fișiere care să scoată la lumină fațetele ascunse ale cărților. Da, bibliotecarul este cel care poate întocmi bibliografii la cerere, cel care trebuie să manevreze cu abilitate informația.

Numele lui nu se acoperă niciodată de glorie, dar să știi că pe traseul oricărui act de cultură circumscris cuvântului vei găsi undeva, cu siguranță, și un bibliotecar.

Dacă lucrezi la bibliotecă și vii dimineața devreme, înaintea primilor cititori, înaintea tuturor, ai la dispoziție câteva clipe în care poți să privești singur și nestingherit cărțile orânduite cumini pe rafturi, să ai sentimentul că în ele palpita o viață tainică, guvernată de alte legi, să simți că fiecare dintre ele, indiferent de domeniul căruia-i aparține, este o încercare de a învinge trecerea, este un fragment de timp cristalizat, o fărâmă din viața unui om, a autorului ei. Vieți reale, continuate în calcule complicate, în ipoteze ciudate, în vieți imaginare.

Dacă între acțiune și contemplație firea te îndeamnă s-o alegi pe cea din urmă, dacă între a avea și a ști ești pregătit să-l alegi pe a ști, atunci biblioteca are nevoie de tine, atunci vino să lucrezi la bibliotecă.

Ioana Dragotă,
Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” Maramureș